

DANI BLANCO

**Garbiñe
Biurrun
Mancisidor**

LEGELARIA

Indarkeriaren aurkako erantzuna

CHARLIE HEBDO astekariaren aurkako atentatuaren ostean eta ondorengo gertaeren aurrean ezinbestekoa da hausnarketa lasaia eta arrazoizkoa egitea. Atentua giza eskubideen aurkako eraso benetan larria izan da: bizitza eskubidea, adierazpen eta prentsa askatasuna apurtu nahi izan ditu. Horrelako eskubideen urraketek eta eragindako sufrimenak merezi duten lehen erantzuna, noski, biktima horiekiko elkartasuna adieraztea da eta urraketa horiek gaitzestea.

Baina gertaera horiek kolokan jarri dute baita ere Europako askatasunen eta eskubideen sistema, hau da, baloreen sistema. Argi dago demokraziaren oinarrian askatasunak daudela eta hauek zalantzan jartzen direnean demokrazia bera dagoela arriskuan.

Hori guztia oso kezagarria izanik ere, ez da izango atentatuaren ondorio bakarra. Europan zabaltzen ari diren eskuin muturreko mugimenduek “islamofobia” hedatu nahi dute, alde batetik, fanatismo intolerantea eta Islama nahastuz eta, bestetik, kultura aniztasuna arbuiautuz eta etorkinekiko politika publikoak gogortuz

Horrelako erasoek agerian uzten dituzte askatasunak murrizteko joera eta tentazio instituzionalak, segurtasuna indartzeko aitzakiaz. Horrela, ikusten ari gara egunero Europan eta Amerikako Estatu Batuetan, batez ere, proposamen eta ideia benetan bitxiak eta kezagarriak egiten direnean –bidaiarien erregistroa, whatsapp bertan behera uztea, erregimen berezia segurtasun nazionala babesteko...-. Hori guztia barne ministroen gailurretan, dena segurtasun arazoa delakotan, justiziak ezer esan beharko ez bailuen gure askatasunak eta eskubideak bermatzeko. Azken finean, berriro ere terrorismoaren helburuekin bat egiten da –edo saiatzen da– gure gizartea eta gure baloreen sistema aldatu nahi direnean.

Horretaz, hemen badakigu zerbait eta argi dago nola erabiltzen diren gertaera horiek sistema politikoa eraldatzeko.

Hori guztia oso kezagarria izanik ere, ez da atentatuaren ondorio bakarra izango. Europan zabaltzen ari diren eskuin muturreko mugimenduek “islamofobia” hedatu nahi dute, alde batetik, fanatismo intolerantea eta Islama nahastuz, eta bestetik, kultura aniztasuna arbuiautuz eta etorkinekiko politika publikoak gogortuz, eta horiek beharrezkoak diren guztiz kontrako estrategiak dira, hain zuzen ere.

Gizarte demokratikoez eta Zuzenbideko estatuek gogoratu behar dute gure askatasunak eta eskubideak borroka eta iraultza askoren lorpen ukaezinak direla, eta ezin dela onartu inolako atzera pausorik sistema honetan. Alderantziz, honelako une larrietan sendotu eta areagotu behar dira gure gizartearen oinarriak, oraindik lortzen ari garenak: arrazoia, demokrazia eta pertsona guztien partehartzea, zuzenbidea eta eskubide eta askatasunak.

Horixe bera, eta besterik ez, aldarrikatzen ari da Euskal Herriarentzat. Ez dago ukatzerik hemen ere sekulako giza eskubideen urraketak gertatu direla. Eta, zoritxarrez, onartu behar dugu eraso horiei emandako erantzuna ez dela beti zuzena eta arrazoizkoa izan. Hemen ere, lehen aipatutako tentazioetan erori da estatua eta indarkeria krudelari demokraziaz eta zuzenbidez beti erantzun beharrean, batzuetan giza eskubideak zapalduz erantzun da: horrela gertatu da legedi berezia onartu denean, torturatu denean, legea maltzurki interpretatu denean, presoaren eskubideak murriztuz edota justiziarengan presioa egin denean horrelakoak lortzeko.

Nire ustetan, ETaren indarkeriak sufrimendua eragin du, besterik ez. Baina, fanatismoak bilatu nahi izan badu gizartea eta estatua ezegonkortzea, arlo horretan zerbait lortu du: estatuaren ahuleziak eta beldurrak agerian uztea eta, neurri batean ere, bere deslegitimazioa indarkeriaren aurka erantzuterakoan. ■

